

енергия, която не е разработилъ. При съвременното възпитание трѣбва да се има предъ видъ следното: да се намѣри пжтъ на излишната енергия и да се впрегне на работа, защото природата наказва всички ония, които складирайтъ нейната енергия и не я използватъ. Това всѣки е забелязалъ. Когато се отпусне, когато стане мързеливъ, човѣкъ започва да набелява, придобива много мазнини. Като не разбира законитѣ на природата, той се радва, че се е оправилъ. Никакво оправяне не е това. Природата нѣма да закѣснѣе да даде урокъ на този човѣкъ. — Какъ? — Ще му изпрати една болестъ, която всичко ще стопи. Съ това тя иска да каже, че трѣбва да се работи. Природата не търпи никакъвъ застои. Никой нѣма право да държи енергиитѣ на природата въ застои.

Следователно, природата изисква отъ човѣка да бжде изправенъ едновременно и въ тритѣ свѣта: физически, духовенъ и умственъ. Той трѣбва да работи едновременно и въ тритѣ свѣта. Особено това се изисква отъ ученика. Като наблюдавамъ лицата ви, виждамъ, че вие живѣте повече въ свѣта на чувствата, отколкото въ умствения свѣтъ. Вие още не сте влѣзли въ свѣта на здравата, положителна мисль. Който живѣе въ чувствения свѣтъ, той мяза на мома, която по цѣли дни се оглежда въ огледало. Измие се, нареди се, облѣче се и хайде предъ огледалото. Следъ половинъ, или единъ часъ пакъ сжщата исто-